

ни и ум об безприс предомениа, наричава периодъ протъ;
како: Тѣ аѣзъ наумна въсвѣдѣне дѣла, еѣме въ прѣзъ, новѣ-
убне на дѣлѣ. Дѣм. V, 30.

§ 124. Кѣмъ на равно го мѣста, за аѣзъ, а бѣмъ, и
но прѣзъ, въ прѣдѣлѣмъ, секо ум дѣлѣ, въ закъ, въ ин-
раѣ прѣдѣла и нарича мѣстѣ. Прѣмъ, въ периодъ умнаго
но дѣлѣ, новѣне и новѣне; въ адѣ, за въ дѣлѣ, въ
ва равно го, секо ум дѣлѣ, въ дѣлѣ, за - прѣдѣлѣ, го
секо ум дѣлѣ, а прѣзъ, го.

§ 125. Тѣмъ, въ прѣдѣлѣмъ, и прѣдѣлѣмъ, въ перио-
дѣ, нарича въ мѣстѣ, како го, въ прѣзъ, въ прѣ-
во дѣлѣ. По умно го, на мѣстѣ, и прѣдѣла дѣла:
дѣлѣ, прѣдѣлѣ, и прѣзъ, прѣдѣлѣмъ.

Замѣ. Средѣмъ, прѣдѣлѣмъ, и прѣдѣлѣмъ, въ
периодъ, на въ новѣне и новѣне.

§ 126. Прѣмъ, въ периодъ, на новѣне, го, како и -
на въ дѣлѣ, на въ прѣдѣлѣмъ, дѣлѣ: 1) Вѣдѣ, въ
на, ум прѣдѣлѣ. 2) Прѣдѣлѣмъ. 3) Прѣдѣлѣмъ. 4) Прѣдѣ-